

Enhörningen

Enhörningens webbnovell 2,
publicerad på <http://www.enhorningen.net> 30.12.2002.

HSS Mist - Ben Roimola -

Mannens springande fotsteg ekade metalliskt i den grönbelysta korridoren. Han hade hundra meter kvar till nödkapselns luftsluss. Hundra meter – och tre minuter tid innan skeppet skulle explodera.

Hans tankar irrade i sina egna banor: "...skulle ha kunnat inställa självförstörelsen på två minuter mindre ... de är här inom några sekunder..."

Ett dovt dunder under vilket hela skrovet skakade förkunnade att skeppet inte längre var under hans kontroll. Tullkryssaren hade dockat.

"Helvetes likgiltigt", tänkte han och knäppte in luftslussens öppningskod. Ljuset på kontrollen blinkade grönt och en identifieringsplatta sköts ut ur låset. Han pressade sin handflata mot den.

Naturligtvis var det omöjligt, men han tyckte att datorns röst lät en aning skadeglad då den meddelade:

"Negativ identifikation."

Meddelandet var så otänkbart att det tog ett tag innan han trodde på det.

"Va fan för negativ?? Upp med dörren! Det här är en order!!"

"Slussen öppnas med order endast under en nödsituation."

"Det här är en nödsituation! Öppna dörren för helvete!"

"Centraldatorn har inte fått information om nödsituationsförberedning."

Mannen slog knytnäven mot slussdörren och svor tyst. Han visste att det inte hade varit riskfritt att gen-skjuta centraldatorns nödsituationsprogram, men det hade varit det enda sättet att få självförstörelsen påkopplad utan alla varningssignaler som skulle ha varnat tullen. Det här hade han ändå inte tagit med i beräkningen. Ett svagt pip från hans arm-

band påminde honom om tiden: en minut kvar.

Det fanns inte så många alternativ och även om det skulle ha funnits så fanns det ingen tid. Om han inte på trettio sekunder kom in i kapseln och åtminstone femhundra meter från skeppet skulle han antingen dö eller få tillräckligt med strålning för att kunna starta ett eget kärnkraftverk.

Han grävde fram en skruvmejsel ur bröstfickan och började skruva av panelen som täckte den manuella kontrollen.

"Manuell kontroll får användas endast av servicepersonal eller person av minst tredje prioritetsskassen", meddelade datorn.

"Jag är både och", muttrade mannen.

Första elchocken var så svag att han knappt märkte den. Nästa fick honom att fälla skruvmejseln och skrika till av smärta.

"Manuell kontroll får användas endast av..."

Han sparkade till kontrollpanelen våldsamt, resultatet blev ett plastiskt krasch och en vackert sprakande kortslutning.

Luftslussen gled upp, mannen rusade in, satte sig vid kontrollerna och fäste säkerhetsbältet.

"Omedelbar avfärd. Full effekt till bakre motorn."

"Full effekt omöjlig i detta skede. Avfärd om tjugo sekunder."

"Manuell kontroll!"

"Manuell kontroll påkopplad."

Mannen slog till knappen för öppnandet av dockningslåset och pressade bakre motorns effektreglage till full effekt.

Motorn vrålade till, skeppsdatorn försökte skrika alla varningsmeddelanden den kunde på en gång och

skrovet klagade då det drog med sig dockningslåset som ännu höll på att öppnas.

Tjugo sekunder senare och sexhundra meter längre bort kopplade mannen på de bakre visiskärmarna. Det var en vacker syn: hans lilla skepp HSS Loppan dockad med det enormt mycket större tullskeppet.

Ögonblicket senare hade Loppan förvandlats till en blomma av eld som även spridde sig till det större skeppet.

Han suckade djupt. Det var inte bara skeppet. Han hade haft HSS Loppan redan i tre år, men den hade alltid varit en rishög, den borde ändå ha skrotats. Det som han mest jämrade sig över var det som tullen hade varit ute efter, lasten. Tjugo ton svartpeppar! Han skulle ha kammat in en enorm vinst på det i Ghazir.

I tre år hade han smugglat utan problem och sedan när han för en gångs skull fått en ordentlig last så brakade det ihop.

Han suckade igen, kontrollerade sin position och knäppte på autopiloten. Som tur var var både skeppet och lasten försäkrade. Det skulle ta minst fem dygn för honom att komma till Ghazir. Ingen idé att söva ned sig för en såpass kort tid, så han bad centraldatorn att lägga upp schackspelet.

"Svårighetsgrad?", frågade datorn.

"Den svåraste!", svarade mannen.

HSS Mist © Ben Roimola 1987.
Novellen publiceras i *Enhörningen* med författarens tillstånd. Ursprungligen publicerades *HSS Mist* i *Enhörningen* nr 1, maj 1987.

Vill du kommentera novellen kan du skicka e-post till novellen-2@enhorningen.net.

Vill du veta mer om science fiction- och fantasytidskriften *Enhörningen* kan du ta en titt på *Enhörningens* webbsidor eller skriva till

Enhörningen
c/o Ben Roimola
Arvidsgatan 8 B 2
20100 Åbo
Finland
eller

enhorningen@enhorningen.net.